अथ तं मृतदेहस्थं वेतालं स महीपतिः।
आरोप्य स्कन्धमानेतुं तूष्णीं प्रववृते जवात् ॥ ३ ॥
ततः स्कन्धात्स वेतालो भूयस्तं नृपमब्रवीत्।
राजन्महत्यनुचिते क्लेशे ऽस्मिन्पतितो भवान् ॥ ४ ॥
5 अतस्तव विनोदाय कथयामि कथां शृणु।
अस्त्यग्रहारः कालिन्दीतटे ब्रह्मस्थलाभिधः ॥ ५ ॥
अग्निस्वामीति तत्रासीद्ब्राह्मणो वेदपारगः।
तस्यातिरूपा मन्दारवतीत्यजनि कन्यका ॥ ६ ॥
यां निर्माय नवानर्घ्यलावण्यां नियतं विधिः।
10 स्वर्गस्त्रीपूर्वनिर्माणां निजमेवाजुगुप्सत ॥ ७ ॥
तस्यां च यौवनस्थायामाययुः कन्यकुब्जतः।
समसर्वगुणास्तत्र त्रयो ब्राह्मणपुत्रकाः ॥ ८ ॥
तेषां चात्मार्थमेकैकस्तत्पितुस्तामयाचत।
अनिच्छन्दानमन्यस्मै तस्याः प्राणव्ययादपि ॥ ९ ॥
15 तत्पिता स तु तन्मध्यान्नैकस्मायपि तां ददौ।
भीतो ऽन्ययोर्वधात्तेन तस्थौ कन्यैव सा ततः ॥ १० ॥
ते च त्रयो ऽपि तद्वक्त्रचन्द्रैकासक्तदृष्टयः।
चकोरव्रतमालम्ब्य तत्रैवासन्दिवानिशम् ॥ ११ ॥
अथाकस्मात्समुत्पन्नदाहज्वरवशेन सा।
20 जगाम मन्दारवती कुमारी किल पञ्चताम् ॥ १२ ॥
ततस्तां विप्रपुत्रास्ते परासुं शोकविक्लवाः।
कृतप्रसाधनां नीत्वा श्मशानं चक्रुरग्निसात् ॥ १३ ॥
एकश्च तेषां तत्रैव विधाय मठिकां ततः।
कृततद्भस्मशय्यः सन्नास्त याचितभैक्षभुक् ॥ १४ ॥
25 द्वितीयो ऽस्थीन्युपादाय तस्या भागीरथीं ययौ।
तृतीयस्तापसो भूत्वा भ्रान्तुं देशान्तराण्यगात् ॥ १५ ॥
स भ्राम्यंस्तापसः प्राप्य ग्रामं वक्रोलकाभिधम्।
तत्रातिथिः सन्कस्यापि विप्रस्य प्राविशद्गृहम् ॥ १६ ॥
तत्पूजितः स यावच्च भोक्तुं तत्र प्रचक्रमे।
30 तावदेकः शिशुस्तत्र प्रवृत्तो ऽभूत्प्ररोदितुम् ॥ १७ ॥
स साल्यमानो ऽपि यदा न व्यरंसीत्तदा क्रुधा।
बाह्वोरादाय गृहिणी ज्वलत्यग्नौ तमक्षिपत् ॥ १८ ॥